वत्तः केशयहे प्रप्ति शापातं मे स च अकरोत्. इत्य् ऋहं राचसीभावम् इमं कष्टम् उपागमं । 79 मया 'ठ्व नगरं च 'ठ्तद् ग्रस्तम्, ऋघ च मे चिरात् वया कृतः स शापालस् तद् गृहाण ऋधुना वरं । 🕫 इति तस्या वचः श्रुवा श्रीदत्तः सादरो जभ्यधात्. किम् ग्रन्येन वरेण 'ग्रम्ब जीवव् रूष सखा मम । हा एवम् ग्रस्त् इति सा च ग्रस्मै वरं द्वा तिरोद्धे. त्रज्ञताङ्गः स च 'उत्तस्यौ जीवन् निष्ठरकः पुनः । ⁸² तेन 'एव सरु च प्रातः प्रसृष्टो विस्मितप्र् च सः · ततः प्रतस्ये श्रीदत्तः, प्राप च 'उड्जियिनीं क्रमात् । 83 तत्र संभावयामास सखीन् मार्गीन्मुखान् स तान् द्र्शनिन, यथा 'स्रायातो नीलकण्ठान् इव 'स्रम्बुदः । 84 कृतातिष्यविधिश् च असी स्वगृहं वाङशालिना नीतो अभूत् कथिताशेषनिजवृत्तात्तकौतुकः । 85 तत्र 'उपचर्यमाणः सन् पितृभ्यां वाङुशालिनः स उवास समं मित्रैः श्रीदत्तः स्वगृद्धे यथा । 86

कदाचित् सो ज्य संप्राप्ति मधुमासमक्तोत्सवि यात्राम् उपवनि द्रष्टुं जगाम सिखिभिः सक् । ४७ तत्र कन्यां ददर्श 'एकां राज्ञः श्रीविम्बक्तेः सुतां, स्रागताम् स्राकृतिमतीं साद्वाद् इव मधुश्चियं । ४८